

dre af Parterne eller ligesaa nær med dem Besvøgrede, skulle disse Personer være udelukkede fra at kunne vælges i den enkelte Sag, hvor nogen af Parterne staaer i et saadant Slægtskabs- eller Svogerskabsforhold til dem.

„I de Tilfælde, hvor et samlet Goverie skal afløses (§ 1, Affnit 1) foretages, paa Afsløsningsformandens Opfordring, Hovbøndernes Valg af en Voldgiftsmand saaledes, at et dertil af Sogneforstanderskabet paa det Sted, hvor Fleerheden af Hovbønderne have Bopæl, udvalgt Medlem af samme, ved Tilføjelse med Aftens Barsel til samtlige Hovbønder, foranstalter et almindeligt Møde af disse og derved forhandles og med absolut Pluralitet af de Tilstedeværende vedtaget, hvem der skal tilforordnes Afsløsningskommissionen paa Hovbøndernes Begne. Om det saaledes istandbragte Valg af denne Voldgiftsmand bliver saavel denne selv, som Afsløsningskommissionens Formand strax at underrette af den Sogneforstander, der efter det Anførte har ledet Forhandlingerne og Valget.“

„De Valg, som ikke maatte være indmeldte inden den Frist, som i Formandens Opfordring til Parterne, om at vælge deres respective Voldgiftsmand, vil være at sætte, foretager han selv i Parternes Sted.“

Udvalget er nemlig af den eenstemmige Formening, at en Bestemmelse, som den foranførte, ikke tør savnes i en Lov, som den nærværende, dersom man ellers ikke vil udsætte sig for særdeles væsentlige praktiske Ulemper.

Det maa navnlig erindres, at en Trediedeel af Hovbønderne kunne forlange det hele Goveri afløst og at dog samtlige Hovbønder bør sikkes Udgang til at tage Deel i Valget af Afsløsningsmanden.

I det følgende Affnit — det 2det — af § 3 tillader Udvalget sig at foreslaae, at istedetfor Ordene „hvilken af Stedets sædvanlige Stævningsmand osv.“ sættes:

„hvilken Indkaldelse tilfjelles vedkommende Sogneforstanderskab eller Sogneforstanderskaber, for igjennem dette eller disse specielt og idetmindste med 8 Dages Barsel at meddeles samtlige Parter.“

I et Tilfælde, som dette, hvor de ordinære Stævnevidner ofte ville være villige eller endog Parter i Sagen og hvor Brugten af dem neppe kan ansees for mere betryggende, end Bekjendtgjørelsen gjennem Forstanderskabet, har Udvalget troet det baade ubetankeligt og tillige hensigtsmæssigere at benytte denne Barslingsmaade.

Med Hensyn til § 4 indstiller Udvalget, at Paragraphens første Ord: „hvis“ forandres til „Forfaavidt“. Den Uenighed, som skal paakjendes, kan nemlig deels kun angaae en aliquot Deel af Goveriet, deels kun en enkelt Deel af Hovbønderne.

I samme Affnit antager Udvalget, at en Feiltagelse er indløben ved Interpunctionen, idet Comma er sat efter Ordet „Tidsforhold“ istedetfor efter Ordet „medføre“, cfr. Loven om Gmndsafsløsningen. Det indstilles derfor for større Tydeligheds Skyld, at Ordene i Affnittets 13de Linie: „under almindelige Tidsforhold“ sættes længere hen efter de tvende paafølgende Ord: „kan antages“. Da Udvalget anseer en Afsløsning, ansat i Penge, for i sig selv rettest og i Udførelsen simplest og lettest, indstilles derhos, at dette Affnits sidste Punktum udgaaer og erstattes med Følgende:

„Den omhandlede aarlige Godtgjørelse bliver, hvor den bestemmes ved Kjendelse, at ansætte til Penge“.